

(WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck — Austria) — TEXDATA Software GmbH

(Sprawa C-418/11) (¹)

(Prawo spółek — Swoboda przedsiębiorczości — Jedenasta dyrektywa 89/666/EWG — Ujawnienie dokumentów księgowych — Oddział spółki kapitałowej z siedzibą w innym państwie członkowskim — Sankcja pieniężna w przypadku braku ujawnienia w przewidzianym terminie — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Zasada poszanowania prawa do obrony — Sankcja o odpowiednim, skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym charakterze)

(2013/C 344/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu głównym

TEXDATA Software GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Innsbruck — Wykładnia art. 49 TFUE i 54 TFUE, art. 47 ust. 2 i art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ogólnej zasady prawa do skutecznego środka prawnego, art. 6 pierwszej dyrektywy Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno współników jak i osób trzecich (Dz.U. L 65, s. 8), art. 60a czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek z późniejszymi zmianami (Dz.U. L 222, s. 11) oraz art. 38 ust. 6 siódmej dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193, s. 1) — Ogłoszenie rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek — Uregulowania państwa członkowskiego przewidujące sankcję pieniężną w przypadku nieprzedłożenia we właściwym sądzie w terminie dziewięć miesięcy rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych, bez możliwości złożenia wyjaśnień przez organy spółki

Sentencja

Z zastrzeżeniem ustaleń, jakich powinien dokonać sąd odsyłający, art. 49 TFUE i 54 TFUE, zasady skutecznej ochrony sądowej i poszanowania prawa do obrony oraz art. 12 jedenastej dyrektywy Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotyczącej wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w państwie członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którymi w przypadku upływu dziewięćmiesięcznego terminu przewidzianego na ujawnienie dokumentów księgowych bezpośrednio nakłada się grzywnę w wysokości co najmniej 700 EUR na spółkę kapitałową, której oddział znajduje się w danym państwie członkowskim, bez skierowania do niej uprzednio wezwania do usunięcia uchybienia i bez stworzenia jej możliwości zajęcia stanowiska w przedmiocie zarzucanego uchybienia.

(¹) Dz.U. C 331 z 12.11.2011

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 września 2013 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-431/11) (¹)

(Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego — Porozumienie EOG — Propozycja zmiany — Decyzja Rady — Wybór podstawy prawnej — Artykuł 48 TFUE — Artykuł 79 ust. 2 lit. b) TFUE)

(2013/C 344/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Murrell, pełnomocnik, wspierana przez A. Dashwooda, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Veiga, A. De Elera i G. Marhic, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Irlandia (przedstawiciele: E. Creedon, pełnomocnik, wspierana przez N. Traversa, BL)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Kreuzschitz i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/407/UE z dnia 6 czerwca 2011 r. dotyczącej stanowiska Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika VI (Zabezpieczenia społeczne) oraz protokołu 37 do porozumienia o EOG (Dz.U. L 182, s. 12) — Wybór podstawy prawnej (art. 48 TFUE czy art. 79 TFUE)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Irlandia i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — CHS Tour Services GmbH przeciwko Team4 Travel GmbH

(Sprawa C-435/11) (¹)

(Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Broszura sprzedażowa zawierająca fałszywe informacje — Zakwalifikowanie praktyki handlowej jako „nieuczciwej” — Wypadek, w którym nie można zarzucić przedsiębiorcy żadnego uchybienia wymogom staranności zawodowej)

(2013/C 344/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CHS Tour Services GmbH

Strona pozwana: Team4 Travel GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 5 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 149, s. 22) — Broszura zawierająca fałszywe informacje — Istnienie lub brak możliwości wykazania przez przedsiębiorcę, że zostały zachowane wymogi staranności zawodowej w celu uniknięcia zakwalifikowania rzeczony praktyki handlowej jako „nieuczciwej”

Sentencja

Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych

przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) powinna być interpretowana w ten sposób, że w wypadku gdy praktyka handlowa spełnia wszystkie kryteria ustanowione w art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, aby można było zakwalifikować ją jako praktykę wprowadzającą w błąd konsumenta, nie zachodzi konieczność zbadania, czy taka praktyka jest również sprzeczna z wymogami staranności zawodowej na podstawie art. 5 ust. 2 lit. a) rzeczony dyrektywy, aby można było ją uznać za nieuczciwą i w konsekwencji zakazać jej na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 września 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-450/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 306–310 — Procedura szczególna dla biur podróży — Rozbieżności pomiędzy wersjami językowymi — Przepisy krajowe przewidujące zastosowanie tej procedury szczególnej do osób innych niż podróżni — Pojęcia podróżnego i klienta)

(2013/C 344/17)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Afonso i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i R. Lares, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, T. Müller i J. Očková, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i J. S. Pilczer, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar i B. Majczyna, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: J. Heliskoski, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 306–310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s.1) — Przepisy krajowe przewidujące zastosowanie szczególnej procedury opodatkowania dla biur podróży w odniesieniu do transakcji dokonywanych przez nie na rzecz osób innych niż podróżni